

ת"פ 18578/09/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו ננה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 אפריל 2016

ת"פ 18578-09-15 מדינת ישראל נ' אבו

ננה

לפני כב' השופט עידו דרויאן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד אבו ננה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד רעות בן-משה ועו"ד לילך קוטנר

ב"כ הנאשם, עו"ד ג'י'ני

הנאשם, בעצמו

הדין מתורגם לערבית ע"י מתורגמנית ביהמ"ש

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנוכח הודיית הנאשם אני מרשיע אותו בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12 א' (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הודה והורשע בכך שביצע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12 א' (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952, לאחר שנלכד כאשר הוא מסייע שני תושבי שטחים ביום 6.6.2015, אותם אסף מתחנה מרכזית בירושלים והסיע אותם לבני ברק. הנאשם אמר היה לקבל סך של 200 ₪ עבור הסעת הנוסעים, אך נעצר ולא קיבל את התשלום.

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערכים המוגנים בעבירה זו אינם רק עצם ריבונות המדינה ושמירת זכותה לקבוע מי יבוא בשעריה, אלא גם ערכי בטחון הציבור, ובפרט כאשר מדובר במצב הנפיץ והקשה בו נתונה המדינה במרבית שנות קיומה. הנאשם פגע באופן משמעותי בערכים אלו, כאשר אסף לרכבו והסיע שני תושבי שטחים, בניגוד לאיסור חמור. העבירה הייתה מתוכננת ובוצעה למטרת רווח כספי.

מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של הסעה והעסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשי מאסר רע"פ 9301/09 **מחארג'ה נ' מדינת ישראל** (19.11.09); רע"פ 756/10 **מרעי נ' מדינת ישראל** (31.01.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי** (17.02.13); ת"פ(פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' ארזי** (03.07.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל** (27.05.13); ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואל עדי** (17.09.14). קיימים גם חריגים של אי הרשעה ראה ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (31.03.14); ת"פ (רמ) 18089-03-10 **מדינת ישראל נ' אסמאעיל אל עמורי** (12.07.12) (המדינה לא הגישה ערעורים על גזרי-דין אלו).

כאשר מדובר באדם כה צעיר יש מקום לשקול במידת מה את גילו, ולא ארחיב בעניין זה. כך או אחרת ובוודאי לאחר פסק הדין בעניין אל-הרוש (רעפ 3677/13), נראה כי אין מקום עוד לקבוע מתחם נוקשה שכל כולו בתחום המאסר, ולו בעבודות שירות, כאשר מדובר בהסעת שני שב"ח בלבד. בהתאם לפסיקה הנוהגת שהובאה לעיל ולהחלטות נוספות, וראו למשל תפ 51984-09-14 **מ.י. נ' חרובי** (2016), שניתן מפי חברי, כב' השופט מלמד לאחרונה, יקבע מתחם שתחילתו במאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם במתחם:

כאמור לעיל, מדובר באדם צעיר, צעיר מאוד. בתיק דנן נסיבה מיוחדת שתקרין באופן מרכזי על קביעת עונשו של הנאשם:

הנאשם ביצע את העבירה דנן ביום 6.6.2015. כתב האישום לא הוגש עד לחודש ספטמבר 2015. בכך כמובן אין כדי להצביע על שיהוי אולם בינתיים נעצר הנאשם ביום 14.6.2015 - שבוע בלבד לאחר העבירה דנן - בגין הסעת 21 תושבי שטחים. בגין אירוע חמור זה הורשע הנאשם לאחר הודאתו ונדון לעונש של 6 חודשים ויום של מאסר בפועל, אותם ריצה מאחורי סורג וברית. קל לשער, בוודאי כאשר מדובר באדם כה צעיר נטול הרשעות קודמות פרט לאלו, שעונשו לא היה משתנה הרבה לו היה מוגש כתב האישום באופן כולל, או לו היו יודעים הצדדים במועד על קיומו של תיק זה ומצרפים אותו לתיק בגינו נגזר עליו מאסר בפועל (תפ 42730-06-15, נע/1).

לכך יש להוסיף את תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו האחר של הנאשם וכשיר לשמש גם בתיק זה, המצביע על אדם צעיר שהתקשה להפעיל שיקול דעת עצמאי לאור גילו וחוסר ניסיונו, מגלה תובנה ובושה בגין המעשים, מפגין חרטה כנה ומבין את ההשלכות על המשך חייו. שירות המבחן התרשם מהעדר קווים עברייניים באישיותו של הנאשם ומאדם אשר גדל בסביבה נורמטיבית ובעל ערכים חיוביים. הנאשם החל לימודים או עתיד להתחיל אותם בקרוב.

כללם של נתונים מצביע על כך שאין מקום להטיל על הנאשם מאסר נוסף, בין בפועל ובין לריצוי בעבודות שירות, ודי אפוא בעונש קל יחסית כדי להשיג במלואה את מטרת הענישה, אשר למעשה כבר הושגה בענישתו בתיק האחר.

בקביעת המאסר על תנאי אתחשב בכך שלמעשה קיים מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים. לעומת זאת, משלא הוטל קנס בתיק האחר, אדגיש אלמנט זה עתה.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע או כל עבירה אחרת על חוק הכניסה לישראל, לרבות סיוע וניסיון.

ב. קנס בסך 2500 ₪, או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.7.2016 וכאשר מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפרעון מיידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א ניסן תשע"ו, 19/04/2016 במעמד הנוכחים.

עידו דרויאן , שופט